

Cares alegres i divertides eren presents durant tota la nit.

A les 9'30 puntualment alguns membres de la festa arribàvem al Frankfurt. La gent que hi havia es va quedar bocabadada, felicitant-nos pel gust que havíem tingut al vestir-nos i tots els complements que ens acompanyaven. Com no tinc àvia, puc dir que anàvem vestits amb molta elegància i bon gust i tots estàvem guapos, molt guapos. Molt ben conjuntats.

Poc a poc, anava arribant tot el personal, alguns amb la seua vestimenta habitual, altres amb prendes que havien tret d'aquells baguls dels records que mai s'haurien de perdre i tot això m'alegrava, m'alegrava molt.

Vam entrar dins al pub, ja que la taula per sopar estava preparada en la pista del que era la disco fa anys, preparada estil "banquete", en forma de "T".

Rocher em va invitar a ocupar un lloc al centre de la taula presidencial i jo i els més arrimats vam ocupar amb molt d'orgull eixa taula. Els altres van ocupar la resta de la taula, segons la preferència que tenien per veure el futbol o l'hora d'arribada.

Saludant-nos, xarrant i contant anècdotes vam sopar, vam celebrar la victòria del València amb cava, vam fer una primera toma i ens vam traslladar a Vértigo.

Mentre sopàvem em sentia feliç, molt feliç i em preguntava com era possible tindre l'amistat amb tot aquest conjunt de gent que d'alguna manera no són ni de la meua quinta, i el més important, una amistat que no és de fa dos dies i a més a més és molt especial... Lorena, torna, que ja te'n vas "por los cerros de Úbeda".

Bé, un cop al Pub vaig seguir estant contenta, molt contenta ja que havia eixit a divertir-se amb

nosaltres gent que vaig animar a que vingueren o que havien vist el cartell informatiu i de debò... quant vam ballar tots!

No puc anomenar cap títol de les cançons ja que l'anglès no és el meu fort però si que puc dir que les vaig ballar totes inclòs vam improvisar la festa amb uns passos i coreografies espectaculars, així com alguna altra caigudeta.

També puc apuntar l'haver fet uns passos amb Rocher, clar al punxar l'amic Carles, ell va gaudir d'uns moments de "dancing".

Per la pista, per la tarima, per la barra,... la qüestió era ballar, xarrar i divertir-se.

Reconec que la meua afició i captació per la música és prou considerable, ja que encara que fóra "d'estranya" (com diria el meu germà), vaig reconèixer, i molt a gust, moltes de les cançons que vam ballar.

En un moment de la nit van canviar un poc a música espanyola, amb les més conegudes i de més èxit entre nosaltres. Va ser quan, per a variar, ens vam apoderar del micro.

No eren les 4'30 encara quan els nostres Dj's, abans d'acomiar-se, van punxar el nostre Ball del Pla que nosaltres continuàrem ballant, ballant i ballant.

Per a no deixar-vos en la mel a la boca i agrair-los la seua presència us anomenaré tots els que van formar part del sopar. Com també vull agrair a tota la gent que es va oferir a deixar-me roba per a vestir-nos.

Presidint la taula estàvem: Anna Viol, José Miguel, Sebastià, jo, Brigi i German. A una banda: Rut, Rutis, Mª Carmen, Begonya i Manolo (companys de treball de Rosalina), Rosa, Susana, Gustavo, Inma i Pau. Front a ells Ana Francis, Robert, César, Pasqual, Paqui, Rocher, Lola, Jacobo, Alvarito i Sergio. I més gent que va vindre a prendre café amb nosaltres.

A que tinc motius per a estar contenta, molt contenta i dir que som divertits, molt divertits?

Sense comentaris: amb la vestimenta, els complements, pentinats i maquillatges.